

Pamětní listina,

kterou jsme dne 25. září 1909 napsali, abychom časům pozdějším aspoň nějakou úpominku zanechali. Přejde-li se při opravě báně na ni, žádáme, by se nezničila, nýbrž znovu opsala, bude-li už vetchá, zase tam uschovala. Podobná listina nalézá se ve zdi metr od země u dveří od příkopy i se starými mincemi.

Tato zvonice je vystavěna v září 1909 stavitelem p. K. Málkem z Uh. Brodu za obnos 4000 K. Polírem byl p. Kolečkář z Derfle se zedníkama z Vések a Derfle.

Pokud víme z dějin, založeny byly Míkovice r. 1301 1. března a Podolí již tehdy bylo. Leč jak listiny děkanství Svytlahovského svědčí, patřilo Podolí do Svytlahova, ale jen jako Dolní Popovice. Potom patřilo Podolí pod farnost Hradčovskou, a když císař Josef II. vystavěl kostel v Derfli, přifařeno bylo do Derfle, a poněvadž v Popovicích staví letos hřbitov a faru, možná bude Podolí přifařeno do Popovic.

Za válek husitských bylo Podolí pod panstvím mnichů Velehradských, jak o tom svědčí starý mlýn se svými celami a stavbou i sklep hore za dědinou 30 metrů dlouhý. Tam se jimi ukládaly Desátky. Hned nad sklepem měli velký včelín. Ale roku 1466 za panování krále českého Jiřího z Poděbrad, jenž toho času sídlil v Malenovicích, prodali mniši Podolí i s Popovicemi městu Hradišti na 50 roků za 50 hřiven, což dle našich peněz (6 x 50) jest 300 zl. čili 600 K.

Kup došel a tu r. 1530 znovu a na vždy Podolí, Popovice, Kněžpol a Jarošov mniši prodali obce tyto městu Hradišti, které až do dnes má u nás háj co svůj majetek. Jindy vybíralo Hradiště u nás poplatky a desátky.

Mimo to i robovali lidé městu Hradišti. Až Josef II. upravil daně, nechtěli prý Podolané Háj, nynější les, aby z toho nemuseli platit daně a tak připadl háj Hradišti, jež se uvolilo daň platiti.

Josef II. nařídil ve všech obcích postaviti zvonice, a tu Podolané asi postavili poprvní dřevěnou zvonici, která stála, opravována byvší, až do letoška.

Byla to dřevěná, čtyřhranná bouda, z jejíž střechy trčely dva sloupy a na nich pod stříškou zvonek. Střecha byla na spadnutí. Již za starostování p. Bartka, Podškupky i za p. Májička se mnoho o stavbě mluvilo, i peníze a něco cihel od stavby školy bylo i plán od stavitele Schaeriana a Laštovky byly, ale tak málo energie měli a macešsky o ubohou zvonici se starali, že peníze i materiál na jiné se upotřebily a zvonici zvonili umíráčkem dál.

Až za starosty pana Šáchy Františka, jenž chtíc po ruce sobě rovnými lidmi do výboru smýšlením, jimž staří pokrokářů přezdívali, nechal plán udělati a celý výbor stavbu schválil a staviteli zadal.

Lidé chodí okolo a tak zvaní "klerikáři" nadávají, co se to za hrozný babylon staví. Dokonce při bourání staré dřevěnice mudrovali schovat starý železný křížiček, že se šikne na novou. Ti staří celkem nemají ponětí o vkusu. To také plyne odtud, že jsou jen doma vyrostlí ba ani neumí čísti a psát, neboť škola zde stojí 27 let. Dříve chodili do Popovic.

Od počátku učí zde nadučitel p. Jan Janáček z Radslavic, a když r. 1902 přistavena byla druhá třída, sedmý rok pan František Kočnar ze Skaličky u Hranic, jenž tento arch píše.

Zámožné osoby v dědině jsou p. Bohumil Niče, mlynář, p. Matouš Snopek, rolník č. 3, p. Jan Podškubka, rolník č. 51, Šácha František, rolník č. 55, Jiří Macháček č. 12, Josef Blažek č. 10 a jiní.

Radní jsou: Matouš Snopek I, František Májiček II, Tomáš Malina III.

Výboři jsou: Škrášek František č. 93, Křivák František č. 86, Zpěvák František č. 6, Blažek Josef č. 10, Niče Bohumil č. 66, Bartek Josef č. 47, Macháček Josef č. 62, Malina Antonín č. 65.

Peníze jsou: 1 Koruna, 5 Korun, 10 K, 20 K, 50 K, 100 K, 1000 K.

Mince: 2 haléře, 10 haléřů, 20 haléřů.

1 měrice pole - 20 arů stojí dnes 150 zlatých, t.j. 300 K.

1 pěkný kůň 600 K, 1 pěkná kráva 400 K, 1 pěkné hřibě 300 K.

1 q žita 26 K, 1 q rži 18 K, 1 q ječmene 18 K, 1 q cukrovky 2 K.

Platí se zedníkům 3 K 20 hal., nádeníkům 1 K 40 hal. V městech jednou tolik. Dělný lid vydělá dnes pěkné peníze. Úroda byla letos dobrá na jařinách, slabá na oziminách, ale přes to nemohli lidé schovati obilí pod střechu. Mají stodoly malé, dřevěné většinou a domky z kotů též malé, těsné. Čísel se dnes čítá 122. Poslední jsou vystavěny k Míkovicím: Vašátovo a Blahovo.

Obecní přírážky jsou 160 procent. Obecní příjem asi 2200 Korun.

Volby na říšskou radu byly užší: 17 klerikálů, 17 agrárníků, 21 socialistů, 55 pokrokářů.

Do roku 1882 chodily děti z Podolí do školy do Popovic, kde ve staré, vetché, zcela nedostatečné budově vyučováno v jedné třídě 230 dítek. Učitelem od 1.9.1879 do 1.8.1883 tam byl p. Jan Janáček, nynější nadučitel v Podolí.

Od roku 1882 vystavěna přičiněním téhož nadučitele a tehdejšího starosty v Podolí p. Antonína Šáchy, otce nynějšího starosty, jednotřídní škola v Podolí, kdež od 1.9.1882 do 1.8.1883 vyučoval p. Ferdinand Labounek. Od 1.8.1883 až do roku 1903 vyučoval na škole té sám nynější nadučitel. Bylo jemu přemáhati obtíže zatemělosti a předsudků, následků to zbylých z dob otroctví, neboť kterýžto duch otroctví u lidí přežíval.

Vlivem nynějšího starosty p. Františka Šáchy, nadučitele p. Jana Janáčka a učitele p. Františka Kočnara jeví se v obci zdejší pokrok patrný jak v ohledu hospodářském, tak i sociálním.

Třída druhá přistavovala se za starosty p. Františka Májička.

V Podolí dne 25. září 1909.

František Šácha
starosta

František Kočnar
učitel